

ТИПОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ТЕКСТІВ ДЛЯ ВЗАЄМОПОВ'ЯЗАНОГО НАВЧАННЯ ЧИТАННЯ І ГОВОРІННЯ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СФЕРИ З ЕЛЕКТРОННОЇ ІНЖЕНЕРІЇ

Типологічний аналіз текстів і комунікативних ситуацій до них дозволить виокремити ті, які будуть входити до складу підсистеми вправ для взаємопов'язаного навчання читання і говоріння АМ майбутніх фахівців сфери ІТ.

Вдаючись до вивчення історії даного питання, спочатку зупинимося на типології текстів відповідно до глобальних сфер застосування, яку запропонував Р. Айгенвальд:

1. Газетні тексти (повідомлення, коментар, стаття).
2. Економічні тексти (звіти, доповіді).
3. Політичні тексти (резолуція, прокламація, політичні промови).
4. Юридичні тексти (законодавчі тексти, судові вирoki, договори).
5. Наукові тексти (стаття, дисертація, монографія) [3, с. 123].

Проте такий підхід був розкритикований через довільність впорядкування текстів та через недостатню однорідність обраних глобальних критеріїв.

Ми підтримуємо твердження про те, що тексти продукуються з конкретною комунікативною метою, а внутрішньо-текстові критерії залежить від комунікативного контексту. Тому розподіл текстів прямо пропорційно залежить від функції тексту (використання та мета), комунікативного каналу і комунікативної ситуації, у якій виникає текст. Та все ж функція тексту виступає панівним критерієм, наприклад, інформативний тип об'єднує в собі тексти, що передають інформацію. Тексти, які є інструкціями для реципієнтів, у функціональній моделі належать до «директивних текстів». Позаяк, не існує єдиного визначення поняття «функція тексту». Згідно з одним із визначень функції тексту – це певні встановлені адресатом інструкції, спрямовані адресанту тексту [1, с. 182-186].

Тому при типологізації текстів ми будемо притримуватися функціонального підходу А. Бренделя, І. Вінса та В. Шміц, за яким виділяють:

1. Когнітивні тексти (наукові та науково-популярні).
2. Нормативні тексти (законодавчі).
3. Інформативні тексти (повідомлення, коментарі, новини, описи, протоколи, характеристики).
4. Апелятивні тексти (реклама, анонси, запрошення).
5. Дескриптивні тексти (інструкції).
6. Тривіально-нарративні тексти (біографічні романи та масова

література).

7. Естетично-креативні тексти (лірика, епос і драма).

Узагальнюючи вище вивчений матеріал, можна зазначити, що для розробки підсистеми вправ для взаємопов'язаного формування в майбутніх фахівців з електронної інженерії англomовної компетентності в читанні та говорінні ми відбиратимемо текстовий матеріал за п'ятьма зазначеними типами наступним чином: когнітивні тексти, нормативні тексти, інформативні тексти, апелятивні тексти і дескриптивні тексти [2, с. 23]. Відомо, що кожна людина при застосуванні рідної мови інтуїтивно володіє класифікацією найпоширеніших видів текстів, тобто володіє компетенцією текстової типології, чого не скажеш про іноземну мову. Подібна здатність набувається під час щоденної мовленнєвої діяльності, що забезпечує розуміння і продукування текстів відповідно до комунікативних ситуацій. Доказом цього факту може стати приклад відтворення одного і того самого змісту тексту у різних комунікативних ситуаціях із застосуванням щораз іншого синтаксису і словникового складу власного мовлення.

Література

1. Глушко Х.М. Проблема дефініції поняття тип тексту в сучасній лінгвістиці. Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. – 2010. – № 9. – С. 182 – 186.

2. Alfons Brendel; I. Brack-v. Wins; Victoria Schmitz: Textanalysen II. Untersuchung von Texten. 10. bis 13. Jahrgangsstufe, Sekundarstufe II, Kollegstufe. 2. Auflage. München: Manz-Verlag, 1977, 362 S., ISBN 3-7863-0248-0; 10. Auflage, 1982. – 367 S. – С. 23.

3. Rolf Eigenwald, Erika Fischer-Lichte, Reinhard Lüke. Textanalytik. Bayerischer Schulbuch-Verlag, 1978. – 182 S. – С.123.

УДК 378.091.12.011.3 051:005.336.5

Долиняк О.М.

аспірант

Тернопільського національного
економічного університету

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ПЕДАГОГА: ВІТЧИЗНЯНИЙ І ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД В ОРГАНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ АДАПТАЦІЇ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Постановка проблеми в загальному вигляді. У сучасному світі майже п'ять мільйонів студентів навчаються за межами своїх країн. Більше половини університетів мають власні програми та стратегії інтернаціоналізації. Про це, а також про досягнення, плани та проблеми українських вишів у роботі з іноземними студентами йшлося на першому Українському форумі міжнародної освіти, який організувало Міністерство освіти і науки України разом з Українським державним центром міжнародної освіти 23 березня 2018 р. Інтернаціоналізація включає: міжнародну мобільність студентів, обмін факультетами, міжнародні зв'язки та партнерські зв'язки, міжнародні